

CUPRINS

<i>Prefață la Noua Ediție</i>	9
CAPITOLUL 1: Piatra Sacră Berlitz	15
CAPITOLUL 2: Confuzii textuale	35
<i>Texte orginale?</i>	36
<i>Contradicții nesfârșite</i>	38
<i>Un dar din partea Raiului</i>	41
<i>Eva și OZN-ul</i>	47
<i>Doar legende</i>	49
<i>Dispute paradisiace</i>	52
<i>Grădina zoologică a lui Frankenstein</i>	56
<i>Lumină pentru Arcă</i>	62
<i>Afacerea potopului</i>	65
<i>Elevi și avansați</i>	67
<i>Un alt punct de vedere</i>	69
<i>Îngerii înfomețați după sex</i>	72
<i>Știință și teologie</i>	75
<i>Alegerea corectă</i>	78
<i>A face alegeri</i>	83
<i>Din nou Enoh</i>	86
<i>Declarația unui martor ocular</i>	87
<i>Când îngerii se răscoală</i>	89
<i>O ascensiune relativ problematică</i>	92
CAPITOLUL 3: Reuniune la nivel înalt	97
CAPITOLUL 4: Întoarcerea zeilor	111
<i>Apocalipsa</i>	113

<i>Profeți ai vremurilor noastre</i>	115
<i>Credincioși și necredincioși</i>	118
<i>A fost Isus Mesia?</i>	119
<i>Un regat pentru David</i>	122
<i>Mesia Islamului</i>	126
<i>Lăudate fie stelele!</i>	130
<i>Epoca de Aur.</i>	132
<i>Războiul Stelelor</i>	134
<i>Știință antică</i>	136
<i>Datele imposibile</i>	138
<i>Karma rămâne eternă</i>	143
<i>Așteptându-l pe Super-Buddha</i>	147
<i>Mușamalizări psihologice</i>	152
<i>Semințe din Rai</i>	154
<i>Zei de ieri - Zei de mâine</i>	158
<i>Cine se va întoarce?</i>	162
<i>La revedere, Tată!.</i>	164
<i>Exegeza de-a lungul epocilor</i>	168
<i>Tulburarea vechilor valori</i>	171
<i>Semințele fac fructe</i>	173
<i>Reîntoarcerea sub alte forme</i>	177

CAPITOLUL 5: Relatarea Observatorului Yaxlippo către Planeta sa natală

181

CAPITOLUL 6: Descoperirea adevărului

187

Mesajul genelor.

190

Mașinării care să ne facă transparentți

193

Nu din lumea asta

196

Vrăbiuța din Jurassic

199

Inteligență artificială.

202

<i>Cu mințile rătăcite?</i>	206
<i>Cu mințile întregi până la urmă</i>	210
<i>Persoanele „marcate”</i>	213
<i>Un cal troian</i>	115
<i>Hibrizi ai viitorului</i>	219
<i>Programat în mod eronat?</i>	221
<i>SETI fără Europa</i>	224
<i>Supunere la cenzură</i>	229

CAPITOLUL 7: Marea Înșelătorie:

<i>Conspirația tăcerii și ultimele descoperiri</i>	233
<i>Deschizătorul de drumuri</i>	241
<i>Știrile senzaționale ascunse</i>	243
<i>Cunoașterea strămoșilor</i>	246
<i>Datarea Sfinxului</i>	248
<i>Discreditarea lui Gantenbrink</i>	254
<i>Eroare academică</i>	256
<i>Irosirea încrederii</i>	263
Note	269
Despre autor	277

PREFAȚĂ LA NOUA EDIȚIE

Dragă cititorule,

Ceea ce ții în mâinile tale este pentru mine o carte specială. Toate lucrările mele anterioare au fost reportaje non-fictive. Bazate pe informații care pot fi dovedite. Dar începând cu această carte și cele care urmează, voi include câte o scurtă poveste ficțională între capitolele de non-ficțiune. O poveste inventată. Dar aceste mici povești inventate dezvăluie conexiuni între relatările de non-ficțiune. Fac mai ușor de înțeles unele lucruri care nu pot fi dezvăluite în mod clar în versiunea de non-ficțiune. În plus, sunt amuzante.

În capitolele de non-ficțiune mă concentrez asupra descoperirilor despre care s-a scris foarte puțin anterior. Astfel, vei afla că Adam și Eva au observat vehicule zburătoare în Paradis, vehicule care au dispărut în ceruri alături de unii îngeri. Pe vremea aceea existau uriași pe pământ. Le-am urmat pașii: de-a lungul mileniilor până în Biblie. Acei uriași se spune că erau descendenții bărbaților extraterestrii și ai femeilor pământene. Morminte ascunse dovedesc faptul că ei au existat. Prin urmare, Regina din Sheba - soția lui Solomon - era uriașă. Mormântul ei se află în Tadmor, azi Palmyra, Siria.

Chiar și ceea ce nu ne-am fi putut imagina a existat în trecutul îndepărtat. Creaturi hibride. Ce se presupune că erau acestea? Toată lumea cunoaște Sfinxul din Egipt.

Un hibrid cu cap uman și trup de leu. Dar existau și ființe hibride complet diferite: persoane cu aripi, tauri cu cap de om, ființe alcătuite din părți umane și de cal. Centaurii din mitologia greacă. Erau toate aiureli? Mai mulți istorici antici vorbesc despre aceste ființe, chiar și Eusebiu, părintele bisericii creștine (care a murit în jurul anului 339 d.Hr.). Dar ființele hibride nu pot lua naștere în mod natural. Cromozomii diferitelor animale nu se potrivesc laolaltă. Dacă ar exista o astfel de creatură, ar trebui să existe și un design genetic în spatele apariției sale. Însă strămoșii noștri nu stăpâneau știința geneticii cu mii de ani în urmă. Doar extraterestrii rămân un posibil răspuns.

Un băiat care mai târziu a devenit profetul Enoh a trăit în acele vremuri misterioase. Folosind persoana întâi singular, el își descrie experiențele pline de aventuri. Enoh învață limba extraterestrilor. Aceștia îl învață să scrie și multe alte noțiuni științifice. Enoh este sigurul istoric antic ce menționează numele profesorilor săi. Apropos, el nu moare pe Pământ. Profesorii săi extraterestri îl iau cu ei într-o călătorie. Enoh este - conform Bibliei - prima persoană care a părăsit Pământul în propriul trup. El ar trebui să revină într-o bună zi.

O a doua venire? Un subiect în toate culturile și în toate religiile. Pretutindeni, la un moment dat, un salvator, un mesia, un judecător drept ar trebui să apară. Evanghelistul Marcu a scris despre acest lucru, la fel ca și colegul său, Luca. Aceste noțiuni se găsesc și în Coran, cartea sfântă a musulmanilor. În zona Indiei, noțiunea de reîntoarcere face parte din viața cotidiană și, desigur, Buddha, învățătorul înțelept, trebuie să revină. Creștinismul așteaptă reîntoarcerea lui Iisus, musulmanii, pe cea a lui Mahdi, iar

comunitatea iudaică, pe Mesia. Chiar și cele mai greu accesibile comunități din Marea Sudului sau din înălțimile din Peru sunt familiarizate cu A Doua Venire. Când coloniștii albi și-au făcut apariția, populațiile native au crezut inițial că acești străini erau „zeii” așteptați timp de mii de ani și care acum reveneau. Ce să credem din toate aceste povești despre A Doua Venire? Am investigat acest subiect și voi – dragi cititori – veți afla lucruri uimitoare.

Și, în plus, tema eternă a piramidelor din Egipt. Nu mă interesează multiplele teorii despre cum egiptenii antici au construit aceste structuri – mă interesează minciunile despre piramide. An după an, noi tuneluri, coridoare și camere sunt descoperite în și în jurul Piramidei lui Keops, și an după an, publicul este mințit – adesea de reprezentanții oficiali ai organizațiilor respective. Pe 22 martie 1993, un robot construit de inginerul german Rudolf Gantenbrink a descoperit un tunel lung de 60 de metri în interiorul piramidei. Tunelul se oprea în fața unei mici uși cu două mânere din metal. Când jurnaliștii au cerut mai multe detalii legate de această descoperire din partea Institutului Arheologic German (Deutsches Archäologisches Institut sau DAI), reprezentanta acestei instituții, Dr. Christel Egorov, a spus: „Este o totală aiureală!” Ea a continuat să explice că un robot a fost folosit doar pentru a analiza nivelul de umezeală din interiorul structurii. Nimic din toate aceste lucruri nu era adevărat. Robotul acela nu avea niciun fel de dispozitiv de măsurare a nivelului de umiditate.

Și așa mai departe. Adesea, oamenii de știință și jurnaliștii pe care îi respect foarte tare nu oferă informații. Există înșelătorii, mușamalizări și minciuni. Publicul nu ar

trebui să rămână ignorant. Lupt împotriva acestui lucru. Oamenii au inteligența necesară pentru a gândi singuri. Dar mai întâi trebuie să cunoaștem informațiile.

Erich von Däniken

PIATRA SACRĂ BERLITZ

Înainte să pătrund în ceea ce este adevărata temă a cărții mele, iată o scurtă, dar greu de crezut poveste care - sper că va deveni clar de ce - are o oarecare relevanță în susținerea argumentelor mele.

Scena se petrece în viitor, după o catastrofă imensă prin care a trecut lumea așa cum o știm noi azi. În efortul de a înțelege epocile trecute ale civilizației - prin relicve care au supraviețuit, cum ar fi un computer simplu pentru traducere Berlitz - descendenții supraviețuitorilor dezvoltă o mitologie și o religie inevitabil falsificate; la fel ca toate credințele religioase, aceasta este construită în jurul unui miez de adevăr, dar este poleită atât de tare cu presupuneri false și interpolări bazate pe propriile experiențe și o ignorare a ceea ce este evident, încât simplul adevăr este din ce în ce mai învăluit în mister.

* * *

În abația Sfântului Berlitz, copiii erau acceptați ca novici la vârsta de 15 ani. În acest an la care facem referire, erau doar opt băieți și zece fete prezenți la ceremonie. Starețul vorbea cu îngrijorare despre numărul mic din «anul lor de naștere».

Cei mai mulți dintre ei crescuseră în circumscripțiile

abației; părinții lor lucrau acolo, slujind Sfântul Berlitz. Pe lângă surorile și frații laici, existau și culegători de fructe de pădure, vânători și meșteșugari de toate felurile, precum și moașe și vindecători. Erau cu toții uniți în minunata sarcină de a da naștere la cât mai mulți bebeluși posibil și a-i ajuta să crească puternici și sănătoși. Încă de la Marea Distrugere singurele comunități umane din zonă erau puține și îndepărtate unele de celelalte; starețul suspecta că strămoșii lor ar fi fost singurii oameni care au supraviețuit.

Nimeni - nici măcar însuși starețul învățat și Consiliul său de Învățătură - nu știa ce se petrecuse în Marea Distrugere. Unele persoane credeau că oamenii din acele timpuri ar fi avut arme teribile și se anihilaseră reciproc. Dar acest punct de vedere nu era susținut de prea mulți. Era greu de imaginat că astfel de arme ar fi putut exista. De asemenea, tradiția spunea că acei oameni din vremurile de demult ar fi fost fericiți și ar fi trăit vieți pline de abundență și prosperitate. În cazul ăsta, de ce s-ar mai fi luptat unii cu ceilalți? Era complet illogic. O posibilitate mai credibilă, menționată în Consiliul de Învățătură, era că o infecție misterioasă ar fi decimat umanitatea. Dar nici această teorie nu avea prea mulți adepți, pentru că ar fi contrazis legendele transmise de primele generații de după Marea Distrugere.

Cei trei tați străvechi și cele patru mame străbune, care au supraviețuit Marii Distrugeri, le-au spus copiilor lor că acea catastrofă a izbucnit subit deasupra capetelor lor într-o seară liniștită. Aceste relatări erau de necontestat. Erau scrise de copiii strămoșilor în sfânta *Carte a Patriarhilor*. Fiecare copil din abația Sfântului Berlitz cunoștea Cântecul Pieirii, pe care starețul îl cânta în fiecare an în

Noaptea Comemorării. Era singurul text în existență din vremurile antice:

Eu, Gottfried Skaya, născut pe 12 iulie 1984 în Basel pe Rin, am plecat cu soția și prietenii mei, Ulrich Dopatka și Johan Fiebag, precum și cu soțiile lor și fiica noastră Silvia, într-o expediție de alpinism în munții din Berner Oberland.

Pentru că era deja ora șase după-amiază, am luat-o pe o scurtătură la coborârea din Munții Jungfrau, folosind tunelurile căilor ferate Jungfrau. Din cauza unor lucrări de construcții în partea superioară a munților, trecerea trenurilor către vale era oprită în această porțiune a zilei.

Dintr-odată, pământul s-a cutremurat și părți din plafonul de granit au căzut peste șine. Eram îngroziți, dar Johan, geologul, ne-a tras pe toți într-o firidă din stâncă. Credeam că episodul înfiorător trecuse, când am auzit un tunet puternic. Sub picioarele noastre pământul părea că se topește, am auzit bubuituri teribile, mai rău decât în orice furtună. La treizeci de metri înaintea noastră, peretele inferior al tunelului s-a prăbușit. Apoi a revenit din nou liniștea.

Johan credea că a fost fie o erupție vulcanică - foarte puțin probabil în acea zonă - fie un cutremur. Am fost nevoiți să urcăm o pantă abruptă pentru a ajunge la ieșirea superioară din tunel.

La câțiva metri înainte de ieșire, am început să auzim zgomotul. Nu am cuvintele potrivite pentru a exprima acele dezlănțuiri ale naturii. Pentru început, vântul azvârlea zăpadă și bucăți de gheață la intrarea în tunel,

apoi copaci, stânci și acoperișurile întregi ale hotelurilor de jos din vale. Erau pocnituri și explozii așa cum urechile umane nu auziseră înainte. Vântul urla cu furie, țipa și zbiera; toate lucrurile zburau prin aer, erau aruncate la 1.000 de metri în cer și apoi azvârlite de jur-împrejur. Pământul se cutremura, natura plângea. Pereții stâncoși din granit se despicau precum niște cutii de carton. Doar pentru că ne aflam în interiorul tunelului, a cărui deschidere fusese acoperită cu dărâmături, eram protejați de furtuna aceea îngrozitoare. Lăudat fie Domnul!

Vânturile îngrozitoare au continuat timp de treizeci și șapte de ore. Nu mai aveam niciun pic de putere; stăteam îngrămădiți laolaltă în apatie, cu brațele înlănțuite, în refugiul nostru. Ne doream ca muntele să se prăbușească peste noi. Nimeni nu își poate închipui cât am suferit.

Apoi a venit apa. Printre urletele furtunii și zgomotul înfiorător al vântului, am auzit brusc tunetul unui șuvoi de apă. Era ca un torent și o cascadă de oceane fără sfârșit. Fântâni gigantice de apă fierbeau și se învolburau, șuierau și se loveau de pereții stâncoși. Ca o furtună care se abate pe coasta mării, noi munți de apă își făceau apariția, căzând unii peste ceilalți, curgând vijelios la vale, formând vârtejuri imense care atrăgeau orice formă de viață în străfunduri. Părea că toate apele pământului se amestecau într-o confluență uriașă. Ne doream să murim și ne strigam teroarea din plămâni duși la limită.

Timp de opt ore, apa a bubuit; apoi vântul s-a oprit, gemetele naturii s-au liniștit și totul a amuțit. Loviți de